SZANIEC

ROK VI. WARSZAWA 12 WRZEŚNIA 1944 R. NR. 39 (145)

Po 42 dniach

Wydaje się, iż najgorszy okres walk powstańczych mamy już poza sobą i dni tylko dzielą nas od zwycięstwa. Już słychać granie artylerii za Wisłą, już widać wzmożone niemieckie ruchy odwrotowe. Już wreszcie możemy mówić w pewnym sensie o pomocy.

Od niedzieli lotnictwo sowieckie operowało nad Warszawą płosząc bombowce niemieckie i walcząc z myśliwcami. Odbiło się to potrosze na nasileniu bombardowania miasta. Ludność z najwyższym zainteresowaniem obserwowała walki w powietrzu. Każdy miał na ustach pytanie: „Dlaczego nie wcześniej?" Wystarczyłoby trzy tygodnie temu parę myśliwców, a wiele domów i dzielnic nie leżałoby w gruzach.

Bis dat qui cito dat.

Z WARSZAWY I KRAJU

Npl wywierał silny nacisk od Nowego Światu, dążąc do odcięcia obu częci śródmieścia. Ciężkie walki w domu rest. „Cristal". i pod Nr. 20 na Brackiej. Niemcy użyli w akcji „Goliatów".

Równocześnie trwały ciężkie walki na ul. Chmielnej przy Nowym Świecie. Npl. zajął posesję Górskiego 4. Załoga nasza z gimn. Górskiego wobec pożaru i bombardowań wycofała się.

Oddziały nasze odbiły domy Nr. 47 i 39 na Chmielnej zadając n-plowi straty.

Od strony Ogrodu Saskiego, Pl. Żel. Bramy, Hal, Krochmalnej i Ciepłej npl. umacnia swe stanowiska, używając zakładników polskich.

Również wzdłuż Pola Mokotowskiego, przez które niemcy kierują ruch samochodowy, są budowane umocnienia.

Duży ruch pociągów na dworcu zachodnim. Z rejonu Ochoty słychać odgłosy walk.

Npl. bezustannie usiłował napierać na barykadę przy ul. Mokotowskiej od Pl. Zbawiciela.

O godz. 15.05 w okolicy Parku Sieleckiego strącono Messerschmidt niemiecki.

W obawie przed lotnictwem sowieckim Niemcy z B. G. K. o 15.40 zdjęli flagę niemiecką.

Stwierdzono, że niemcy w Warszawie używają batalionów karnych, złożonych z przestępców.

W ciągu nocy wczorajszej miały miejsce skromne zrzuty broni na terenie miasta.

W godz. 13 i 15 lotnictwo niem. bombardowało Pl. 3 Krzyży. powodując szereg szkód, Czerniaków pozostawał pod ogniem pocisków artylerii najcięższej. Jeden z nalotów był skierowany na port Czerniakowski.

Kraków. W okolicy Dunajca stoją wojska niemieckie wycofane z Rumunii. Nieprzyjaciel fortyfikuje linię Dunajca, Nidy i Górnej Warty.

Oddziały 22 Dyw. p. p. w końcu sierpnia wykonały szereg akcji. Między in. rozbroiły w Iwoniczu 300 osob. załogę niem.

Z OSTATNIEJ CHWILI

Premier Churchil przybył do Quebec, celem odbycia konferencji z Rooseveltem. Premierowi towarzyszą m. innymi brytyjscy szefowie sztabów oraz szereg osobistości czołowych armii i sfer rządowych.

Na konferencji mają być poruszane m. in. sprawy polskie. Jest to 9 skolei spotkanie Churchilla z Rooseveltem. Pierwsze miało miejsce w sierpniu 1941 roku na krążowniku Prince of Wales. Podpisano wtedy kartę atlantycką.

Amerykanie zajęli Luksemburg odległy 12 km. od Akwizgranu i Neuchâtel na płd. od Sedanu.

Patrole sowieckie minęły miasto Szerupy i wkraczają wgłąb Prus Wschodnich.

Z FRONTÓW

Bitwa o Niemcy na kanale Alberta

Na terenie Belgii najcięższe walki toczą się w rejonie kanału Alberta, najważniejszej dla niemców linii obronnej, na jej tyłach bowiem linia Zygfryda nie została nigdy całkowicie wykończona. Korespondenci frontowi są zdania, że bitwa o Ren rozegra się właśnie na kanale Alberta i zadecyduje ona o załamaniu się całej obrony niemieckiej na granicach zachodnich Rzeszy. Dowództwo niemieckie dla obrony zagrożonego odcinka ściągnęło pośpiesznie z Danii kilka dywizji, lecz dla skutecznej obrony potrzeba ich o wiele więcej, nie mówiąc już o koniecznym dla takiej akcji wsparciu lotniczym. Narazie obrona niemiecka w rejonie kanału Alberta nasiliła się znacznie i toczą się tu ciężkie i zacięte walki. W rejonie wybrzeża wojska kanadyjskie bez żadnego oporu ze strony nieprzyjaciela zajęły Zeebrugge, walczą one też na przedmieściach Bruges. Oddziały polskie osiągnęły dobre postępy w rejonie kanału gandawskiego. Na południe od Leodium zajęto St. Hubert; oddziały amerykańskie trzymają w swych rękach pewnie płaskowzgórze ardeńskie, a w dwóch miejscach czołówki amerykańskie wdarły się już na terytorium Luksemburga. Po zajęciu Limburga oddziały sojusznicze znajdują się o 15 klm. od granic Rzeszy i podchodzą pod Akwizgran. Na wybrzeżu atlantyckim ciężkie walki uliczne toczą się w Brest, na przedmieściach szereg garnizonów niemieckich kapitulowało.

W południowej Francji na płd. od Nancy oczyszczony został od nieprzyjaciela zachodni brzeg Mozeli, a wszystkie kontrataki niemieckie pozostały bezskuteczne. Od Belfort dzieli wojska amerykańskie odległość 30 klm. W rej. Nancy przez zajęcie Ville de Sec zdobyto ważną pozycję obronną, należącą do systemu linni Maginota, uzyskując jednocześnie całkowite panowanie na znacznym odcinku Mozeli.

Front południowy.

Wojska sojusznicze znajdują się już na przedmieściach Pistoi na drodze do Bolonii. W rejonie Adriatyku na lewym skrzydle zajęte zostało Timano, a na prawym skrzydle w rejonie Rimini akcja wojsk lądowych wsparta została ogniem artylerii morskiej. W obronie drogi do Lombardii Kesselring skoncentrował tu wszystkie rozporządzalne siły pancerne i opór nieprzyjaciela jest zacięty i twardy. W rejonie Lago Maggiore cała włoska strona jeziora opanowana jest przez oddziały partyzantów włoskich.

Front Wschdni.

Według doniesień londyńskich niemcy zostali całkowicie wyparci z wideł Narwi i Bugu. Wojska sowieckie okrążają Warszawę dążąc do zajęcia miasta, jednocześnie od południa i od północy.

W Rumunii południowej wojska sowieckie zbliżają się do Campulung. Zajęto Karlsburg. Sowieckie i rumuńskie wojska zbliżają się do Węgier.

Ofenzywa lotnicza.

Lotnictwo anglosaskie przeprowadziło bombardowanie Wiednia i Budapesztu.